

Minden, ami ezen a világon jó, a szeretetből fakad

Ezt a fogalmazást egy József Atilla idézettel szeretném kezdeni: „...a nagy szavak, nem érnek semmit, de a szeretet, ha tiszta szívből fakad, az embert élete végéig kíséri”.

Sajnos a világban, nem igazán tartják nagy értéknek a szeretetet, pedig ez az igazi nagy érték. Az 1. Korinthus tizenharmadik fejezetének első verse, így szól: „...Ha nincs bennem szeretet, akkor hiába minden...” Az Úr nekem úgy tanította meg a szeretet lényegét, hogy egy szerető családba születtem bele. A szüleim szeretetüket kimutatják felém és ezért nagyon hálás vagyok. Amikor nincs is sok idejük, akkor is mindig fordítanak rám időt, hogy meghalgassák, a problémáimat és, hogy adjanak egy-két tanácsot. Amikor mondtam nekik, hogy valami tetszik és nagyon szeretném azt, csak nincs rá elég zsebpénzem, a másik pillantban arra eszméltem rá, hogy a kezemben tartom, mosolyogva, megvették nekem. Tudom, hogy a szeretet nem arról szól, hogy, mennyi pénzt költünk a szeretteinkre, hanem arról, hogy kitartunk mellettük, támogatjuk őket, és ott vagyunk nekik. A szeretet lehet egy ölelés, vagy egy szép szó. A legnagyobb szeretet az Úrtól van, aki annyira szeretett minket, hogy az egyszülött fiát adta értünk. A szeretet kitől származik? Tőle! Van aki mégsem hisz benne és van aki hisz neki: Ő a szeretet forrása, Tőle tanulunk meg szeretni. Ő egy nagy ajándékot adott nekünk. Az életünket. Illetve, hogy ő hogy érez irántunk? Szeret minket, mindannyiunkat.

A fogalmazást, egy szép idézettel szeretném, befejezni is: „Nem a halál a legszörnyűbb, hanem, ha úgy halunk meg, hogy nem szerettünk senkit” .

Huszár Lea, 7.-3